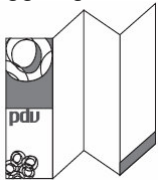

1. Kivágni

2. Behajtani négy részre függőlegesen

3. Behajtani két részre vízszintesen

SZOLGÁLNI, HOGY SZABADOK LEGYÜNK

Életige

2007. július

”**Testvérek, a meghívásotok szabadságra szól.**” (Gal 5,13)

Krisztus után az 50-es években egymás után születtek a keresztény közösségek, és nagy lelkesedéssel csatlakoztak a hithez. Pál maga is elismeri, hogy „eddig jól futottak” az új pályán.

7

Aztán váratlanul másutt keresik a szabadságot. Pál csodálkozik, hogy ilyen gyorsan hátat fordítottak Krisztusnak. Ezért sürgeti nyomatékosan, hogy találják meg újra azt a szabadságot, amit Jézus adott nekik.

Milyen szabadságra szól? Hát nem tehetjük azt, amit akarunk?

A szabadság nem abban áll, hogy választhatunk a jó és a rossz között, hanem abban, hogy egyre inkább a jó felé haladunk.

Megállapíthatjuk, hogy a jó szabaddá tesz, míg a rossz rabszolgává.

Jól ismerjük sokféle

megnyilvánulását: a magunkba fordulást, az anyagi javakhoz való ragaszkodást, az élvhajhászást, a büszkeséget, a haragot...

Hogyan éljük ezt az ígét?

Pál maga adja meg a választ, miután emlékeztet arra, hogy meghívásunk szabadságra szól. Megmagyarázza, miben áll ez a szabadság: „Szeretettel szolgáltatok egymásnak! Mert az egész törvény ebben a mondatban teljeseedik be: »**Szeresd felebarátodat, mint saját magadat!**«”

A szeretet paradoxona, hogy akkor vagyunk szabadok, amikor a **többiek szolgálatába állunk szeretetből**, amikor önző törekvéseinkkel ellentétben elfelejtkezünk önmagunkról, és másoknak a szükségleteire figyelünk.

A szeretet szabadságára vagyunk hivatva: **szabadon szerethetünk! Igen, mert „ahhoz, hogy szabadok legyünk, szeretnünk kell.**

„HIVATÁS A SZABADSÁGRA”

Történt egyszer, hogy...

A „Gyerekek az egységért” nap után mi is elhatároztuk, hogy másokért akarunk élni. **Hogyan tegyük?** Egyik társunknak van egy mozgáskorlátozott testvére, aki egy olyan intézménybe jár, mely az ilyen betegségben lévő gyerekekkel és fiatalokkal foglalkozik. Az az ötletünk támadt, hogy meglátogatjuk őket és a köztünk lévő Jézussal megélt örömet viszünk nekik. Nem gondoltunk programra, csak szeretni akartuk őket. Elején, hogy megtörjünk a csendet, egy játékot javasoltunk, ami mindenkinek tetszett. Rögtön egy családnak éreztük magunkat. Aztán ők bemutatták a helyet és a kézi munkáikat. Uzsonnát is vittünk, melyet megosztottunk velük. Ez is egy alkalom volt, hogy ismerkedjünk és együtt legyünk velük. Az egész délután gyorsan elrepült, és eljött az indulás ideje. Örömmel telt meg a szívünk, és megbizonyosodtunk, hogy az igazi boldogságot úgy találjuk meg, ha másokért élünk.

(San Paolo-i fiatalok – Brazília)

www.teens4unity.net